

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu
Konfederasyona Karkerên ji Tirkîye li Ewropa
Konföderation der Arbeiter aus der Türkei in Europa
Confederation of Workers from Turkey in Europe
La Confédération des Travailleurs de Turquie en Europe
Confederatie van Arbeiders uit Turkÿe in Europa

www.atik-online.net

[konsey@atik-online.net](mailto:konsej@atik-online.net), info@atik-online.net

09 Mayıs 2015

FAŞİST KENAN EVREN ÖLDÜ! DEVRİMCİLER YAŞIYOR!

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası Lideri Kenan Evren darbenin 35. Yılında 'Elim titremedi, pişman değilim' vedasıyla öldü. Halbuki tarih, pişmanlık duyan 'kötü' insanın toplumsal gelişmeler karşısında zamanla 'insanlaştığı' örneklerle doludur. Kenan Evren ise 100 yıla yakın yaşamıyla söz konusu pişmanlık duygusu için epeyce vakte sahip olmasına karşın son ana dek 'Yine olsa yine yaparım' noktasında olması, onun faşist karakterinin ne denli köklü olduğu, dolayısıyla 'insanlaşma'ya da ne denli uzak olduğunun göstergesiydi. Aradan geçen onca zamana karşın hala 'diri' bir faşist olması, aynı zamanda onun insan olarak 12 Eylül'le birlikte zaten ölmüş olduğunun da bir belgesidir adeta! Kısacası o, sıradan bir gericici değil, kelimenin tam anlamıyla bir faşistti! Bundan olsa gerek, Kenan Evren ismi (İlk adı Ahmet'i saymazsak), sayısız insan için büyük acıları hatırlatan bir facia dönemidir. Fedakar Komünistlerden, Yoksul Kürt halkının öncülerine, Alevilerden, sendikacılara... Kısacası 80'li yıllarda güzel bir yaşam için mücadele eden kim varsa, Kenan Evren zulmünden nasibini almıştı. Gözaltı, fişleme, işkence, sürgün ve en nihayetinde idam, dönemin insanlığa layık gördüğü en 'sevecen' yaklaşımlarıydı. Böylece, her biri kendi içinde derin acılar barındıran bu toplumsal saldırı, dinmesi mümkün olmayan nefretimizi kazanmayı da başarmış oldu. Kenan Evren, yüzbinlerce insanın tutuklandığı, işkenceden geçirildiği ve onlarca devrimcinin idam edildiği, katledildiği, sürgüne gitmek zorunda bırakıldığı faşist uygulamalardan sorumlu isimlerin başında geliyordu.

30 Bin insanın / devrimcinin ülkelerini terk etmek zorunda bırakıldığı bu süreç, kurumumuz ATİK'in kuruluş sürecinde de yansımalarını bulmaktadır. Mülteci olarak Avrupaya gelen 12 Eylül mağduru devrimci/demokrat dostların bazıları, öncelikle olan Almanya Türkiyeli Öğrenciler Derneği (ATÖF) ve sonrasında oluşacak olan Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATİF) içerisinde yer alarak 1986'da kurulan Konfederasyonumuz ATİK'in de kurucuları olmuşlardır.

12 Eylül'ün sürgünleri dil ve vb yetmezliklere rağmen sağlık sorunlarını çözmeye çalışırken diğer yandan Mülteciliğin getirdiği yeni sorunlara karşı mücadele etmek zorundaydılar. Ülkeye dönüşleri idamla sonuçlanması olası bir çok devrimci yıllarca sevdiklerine kavuşma özlemiyle yaşamıştır. Öyleki bir çok kişi bu özlemlerine kavuşmadan hayatlarını kaybetmiş, kimileri ise yeni yaşama ayak uydurmadığı için ciddi psikolojik travmalar yaşamıştır. Kısacası Avrupaya gelenler de tıpkı ülke içinde olanlar gibi unutulmaz acılarla dolu bir yaşam hikayesinin parçası olmuşlardır. Dolayısıyla özelde Avrupa'da yaşanan acılar genelde ise Türkiye'de yaşananlar biz ATİK için de dünden bugüne mücadele alanlarımızdan biri olagelmıştır. Bugün Kenan Evren'in ölümüyle hatıra gelen acılarımız unutulmayacak denli derin ve köklü olduğu bilinmelidir.

Asıl acı olansa, aradan geçen onca yıla rağmen mevcut kavrayışın/acıların devam ediyor olmasıdır. Her ne kadar Türkiye'de hakim iktidar Askeri bir Faşist Cunta değilse bile, mevcut anayasanın 12 Eylül Anayasası oluşu Faşist Evren zihniyetin devamlılığının bir göstergesidir. Öyleki 12 Eylül sonrası Avrupa'ya gelmiş bulunan sayısız devrimci halen 12 Eylül dönemi faaliyetlerinden ötürü ülkelere dönememektedirler. Bir çoğu konsolosluklarca haklarından arama olduğu gerekçesiyle muhattap alınmamakta, dönenler hakkında ise davalar açılabilir. Sivas katliamı sorumluların 'zaman aşımı' gerekçesiyle aklandığı bir ülkede, 12 Eylül mağdurlarının hala 'terörist' olması mevcut iktidarın Evren'e yakınlığının da bir göstergesidir ayrıca. Dolayısıyla 12 Eylül ve Evren, tarihte kalmış, lanetlenmesi gereken bir acı değil uzantılarıyla hala güncel olan bir gerçekliktir. Bu sebeple biz ATİK olarak, Evren'in ölümüyle tarih sayfasını kapatmıyor, başta sürgünde yaşamak zorunda bırakılan dostlarımız olmak üzere, tüm 12 Eylül mağdurlarının sistemle gerçek bir hesaplaşma yaşamıncaya dek mücadele etmemiz gerektiğini bir kez de Evrenin ölümüyle yinelemeyi anlamlı buluyoruz.

Ne Diyarbakır 5 Nolu cezaevinde yaşananlar, ne işkence tezgahında katledilenler, yargısız infazlar, faili meçhullar ve gencecik yaşta idam sephalarında ölümsüzleşenler ne de sevdiklerinden koparılan mülteci yaşamlar 12 Eylül'le bitmemiş, aksine aralıksız devam etmektedir. Komünistler, Kürt Özgürlük Hareketi, Aleviler ve ezilen halklar dün olduğu gibi bugün hala sürgün, gözaltı ve katliamlarla karşı karşıyadırlar...

Bilinmelidir ki, mutluluğumuzun kaynağı, Evren'in ölümüyle toplumdan azılı bir faşistin eksilmesi değildir, 12 Eylül Faşizm'in tarihe gömüldüğü algısı değil! 12 Eylül askeri faşist rejiminin tarihe gömülmesi ancak işçi sınıfının, emekçilerin, ezilen halkların mücadelesiyle gerçekleşecektir. Bunun bilinciyle mücadeleye yükseltmeliyiz.

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST JUNTA!